No. 907. **DE TIJD.** 1850.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ5,00; voor de buitensteden ƒ6,00; franco door het geheele Rijk. ☞*Brieven, Gelden*, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

VRIJDAG, 12 APRIL.

AMSTERDAM, 11 April.

Men schrijft ons het volgende:

De aangelegenheid van het regentschap, waarover eerlang een wetsontwerp wordt te gemoet gezien, begint hoe langer hoe meer de openbare aandacht tot zich te trekken, vooral sinds men vernomen heeft, dat zekere partij er op uit is, Hare Majesteit onze geëerbiedigde Koningin daarvan uit te sluiten.

Ongetwijfeld is het wenschelijk, dat de bepalingen der Grondwet betreffende de minderjarigheid van het Hoofd van den Staat nimmer zullen te pas komen; maar indien het nu eens onverhoopt het geval wezen mogt, dat wij eenen minderjarigen Koning hadden, dan vragen wij, wie anders moet, wie anders kan het regentschap bekleeden dan Hoogstdeszelfs eigene moeder? De eerste pligt van den Regent is immers de Kroon voor den minderjarigen op te houden, en hem die bij zijne mondigheid ongeschonden over te dragen; dat is ook het hooge regt der Natie.

En aan wiens handen is dat heilig onderpand beter toevertrouwd, dan aan de handen der moeder, die immers geen ander belang kan hebben, dan dat van haar zoon; die verre verheven boven allen schijn zelfs van nevenbedoelingen, niets anders verlangen kan dan het geluk en den roem van haren zoon. Dezelfde redenen, die den burgerlijken wetgever bewogen hebben de voogdij aan de moeder op te dragen, die redenen pleiten er en nog veel sterker voor, dat niemand anders dan de Koningin-Moeder met het regentschap worde bekleed; en die redenen schijnen zoo ontegenzeggelijk, dat het gezond verstand der Natie zich afvraagt, wat er dan toch wel tegen het regentschap der Koningin mag worden aangevoerd. De bezwaren aan eene vrouwelijke regering verbonden? Ja, dat is een oud praatje, waarbij men denkt aan het Leenregt, dat sinds lang is afgeschaft, en aan een zeer weinig authentieke bepaling van eene wet der oude Franken, die in Frankrijk gevallen is met het huis van Bourbon, en in Spanje is afgeschaft; maar waarmede wij Nederlanders in allen gevalle niets te maken hebben. Onze Grondwet stelt het geval als mogelijk, dat eene vrouw de koninklijke waardigheid bekleedt, waarom zou eene moeder dit dan niet kunnen doen namens haren zoon? Die groote vrees voor eene vrouwelijke regering is dan ook in den tijd dien wij beleven, een waar anachronisme. Engeland, Spanje en Portugal zijn daar om te bewijzen, dat een Rijk niet altijd noodzakelijk zijn ontzag naar buiten en zijne welvaart van binnen verliezen moet, wanneer eene vrouw aldaar den scepter zwaait. Merkwaardig is het zeker, dat die drie koningrijken gespaard zijn gebleven voor de omwentelingen, die Lodewijk Philips deden vallen, den Koning van Pruissen deden wankelen en Keizer Frans van Oostenrijk tot abdicatie noodzaakten.

De dochter van den edelen, regtschapen Koning van Wurtemberg zou op aller achting en sympathie kunnen rekenen. Wat is er dan tegen haar?

Dat zij niet behoort tot het kerkgenootschap, 't welk vroeger hier te lande heerschend was, en de eer geniet Neêrlands Koning onder deszelfs ledematen te tellen. Zie, dat is de reden waarom zij in het oog van vele invloedrijke mannen onbekwaam (of *onwaardig?*) is om als Regentes op te treden. Men zou het buitenslands naauwelijks gelooven, en toch is het zoo, dat men in datzelfde Holland, dat over drie eeuwen de (bedriegelijke) banier van godsdienst-vrijheid zoo hoog verhief onder de volken, in 1850, zulk een kleingeestig exclusivisme, zulk eene kinderachtige onverdraagzaamheid, niet alleen tegen Roomschen, maar zelfs tegen mede-protestanten eener andere confessie zou aantreffen. Trouwens, is het niet eene waarheid, dat diezelfde onverdraagzaamheid met succes wordt geëxploiteerd, zoo dikwijls er sprake is van een minister, die niet behoort tot de bevoorregte geloofsleer? Maar eene partij, hoe invloedrijk zij ook moge wezen, is de Natie niet. Het Nederlandsche volk zal zich door huichelachtige redeneringen niet van het spoor van billijkheid en regt laten afbrengen: het zou krachtig protesteren tegen ieder ander regentschap, dan dat der Koningin-Moeder!

Wij hebben in de laatste jaren zoo vele voorbeelden gezien van den haat, die sommige heethoofden in ons land den Katholijken en wat deze aangaat toedragen, dat ons niets meer verwondert van de zijde dier lieden, die, als vrucht van hun onverdraagzaam rumoer, zoo zeer zelfs de minachting hunner geloofsgenooten hebben ingeoogst, dat b. v. de predikanten, die het gezag van hun naam aan den *Kerkbode* hadden geleend, gedwongen zijn geworden openlijk aan te kondigen, dat zij zich daaraan geheel onttrokken. Onze taak tegenover zulke lieden is gemakkelijk. Wij hebben ons te bepalen met, gelijk elk fatsoenlijk Protestant, de schouderen op te halen en het belagchelijk fanatisme aan zijne eigene schande over te laten. Onze lezers vinden daarin de reden, waarom wij ons nooit inlaten met een geschrijf, dat zich in ieders oog beneden alle kritiek heeft geplaatst.

Wij vragen evenwel van daag onze lezers verlof, om daarop eene uitzondering te mogen maken. Zij duiden het ons niet ten kwade, dat wij hier eenige regels uit een onzer beruchte bladen laten volgen. Het fanatisme, dat daarin doorstraalt, is zoo buitensporig, dat het aan waanzin grenst. Wij weten ons niet te herinneren, dat wij ooit ergens kwaadaardiger sporen van dolzinnig fanatisme ontmoet hebben.

Het citaat, dat wij hier laten volgen, is getrokken uit de *Evangelische Kerkbode* (nieuwe volgreeks) van 4 April 1850, n°. 14. Wij achten ons verpligt deze aanwijzing zoo bijzonder naauwkeurig te doen, opdat niemand het regt zou hebben te vermoeden dat wij verdichten, en een ieder zich zou kunnen overtuigen, dat wij, hoe ongeloofelijk het schijnen moge, naauwkeurig afschrijven.

Het blad bespreekt de aanzienlijke gift, die Pius IX tot leeniging der rampen, door de overstrooming in verschillende onzer provinciën veroorzaakt, door Mgr. Belgrado aan den minister van Binnenlandsche Zaken heeft doen geworden. Die gift van den alomberninden en beminnenswaardigen Pius is even edelmoedig als verdraagzaam. Waar de rampspoed geene gezindheid heeft gespaard, heeft ook Pius geene gezindheid erkend in de ongelukkigen; hij heeft slechts noodlijdenden gezien en hun zijne meewarigheid willen betoonen. Is dat geen blijk van ware verdraagzaamheid?

De *Kerkbode* is desniettegenstaande tegen dat blijk van liefdadige verdraagzaamheid in gramschap ontstoken, en vindt geene woorden schrikkelijk genoeg om er tegen uit te varen. Na zich eerst aan de St. Pieterspenning te hebben te goed gedaan, komt hij tot de gift des Pausen, die hij noodlottig noemt en vraagt:

»Wat wil dat zeggen, dat de Paus ons, *zijne kinderen*, zoo rijk beschenkt, rijker, veel rijker dan de Koning des volks gedaan heeft? Dat wil zeggen, dat er eene veel inniger betrekking bestaat tusschen den Paus en Nederland, dan tusschen Nederland en zijn' Koning!

»En de Minister des Konings neemt de zoo bedenkelijke gift aan, zonder te begrijpen wat daarin ligt opgesloten!! Is Nederland dan niet meer in staat, zijne eigen huisselijke rampen te lenigen? is het niet meer trotsch op het voorregt, den nood zijner landgenooten te verzachten? moeten vreemdelingen, vreemde Vorsten, moet de Paus, de Paus! toegelaten worden om in die eer te deelen? Indien de Paus den armen wèl doen wil, laat hij zijne gaven zenden door zijne dienaars aan de behoeftigen zelven. Zij zijn in onmiddelijke aanraking met hem, en menigeen zal er verguld mede zijn; maar dat een Staatsminister langs den diplomatischen weg zulk eene gift aanneemt en het gewigt er niet van bevroedt, dat is te erg!!!

»Wij willen geen geld van den Paus! Vraag het den armsten Protestant, of hij niet liever hongeren wil, dan aalmoezen uit zulk eene hand. Weet gij niet wat het voor geld is, Nederlandsche Protestanten! dat de Minister hier ontvangen heeft? indien het waarlijk uit Rome komt, en niet de vrucht is van deze of gene heimelijke opbrengst?! (Heeft Mgr. Carlo Belgrado de onlangs in alle Roomsche kerken gehouden collecte al verantwoord?) Weet gij niet wat het voor geld is? Wat hebt gij gezegd, toen van het uitgehongerde Ierland duizenden en duizenden guldens werden aangenomen om den Pausselijken luister te schragen? Toen hebt gij gezegd: »er kleeft bloed aan dat geld, het kan geen zegen brengen!" En wat hebt gij duizendmaal gezegd van de Pausselijke aflaatgelden, bijeen gedreven door schaamtelooze Tetsels uit de ligtgeloovigheid der onwetenden? Dat het om wraak riep tot den Hemel! Ha, wie had gedacht, dat de Minister van eenen Protestantschen Koning zulk geld in de offerkist van het eerlijke Nederland zou leggen, om daarmede het overstroomde land weder op te bouwen, zonder aan de verwoestingen te denken, die er op volgen moeten. Neen, neen, neen! Wij hebben ons al te ernstig van den Paus afgescheiden, om er geschenken van aan te nemen, die ons weder met hem in betrekking brengen kunnen. Onze wegen liggen voor eeuwig ver van een gescheiden. Wij herdenken onze geschiedenis en die van Nederland. Wij herdenken den dood van den Vader des Vaderlands en van zoovelen onzer edele vaderen, die gevallen zijn als de slagtoffers van Rome. Hunne schimmen zouden onze nachtrust storen en ons met verwijtingen overladen. Waar is de ontaarde Nederlandsche Protestant, die zijne hand naar eene aalmoes van den Paus zou uitsteken en niet liever vergaan als het zijn moest. Maar, Goddank! de liefde is nog niet uitgestorven in Nederland; wij hebben nog de middelen en den goeden wil, om in onze eigen nood te voorzien. En wie geen eergevoel genoeg bezit om die aalmoezen af te wijzen, die denke aan het gevaar, dat met het aannemen onafscheidelijk verbonden is. Wij vertrouwen zijne geschenken niet; zij drukken ons, zij vernederen ons, vooral dreigen zij ons. Eene gebuichelde offergave heeft Troja in asch verkeerd, eene valsche liefdegift heeft Hercules het leven gekost, geschenken hebben steeds zoowel de onsterfelijke goden als de zwakke stervelingen verwonnen.

»Welnu, het is gebeurd, wat nooit had moeten gebeuren; het zal opgeteekend worden in de jaarboeken des Vaderlands, dat in 1850 een aanzienlijk geschenk in geld, door den Paus aan de arme overstroomden in Nederland geboden, door 's Konings Minister dankbaar aangenomen is! Doch laat er ook bij geschreven worden, dat geen Protestant van die gift iets heeft willen aannemen, maar liever verkozen, de eerlijke giften zijner grootmoedige landgenooten te derven, indien ze van het Pauselijk geld niet mogten worden gescheiden, dan het hoofd van Rome's Kerk de eer te gunnen van hunne rampen te hebben mogen lenigen."

Ziedaar wat de *Evangelische Kerkbode* heeft weten te vinden, om de verdraagzame liefdadigheid van een Pius IX te bespreken. Wij onthouden ons van elke aanmerking. Het fanatisme, dat in zoo groote verblindheid zijne drift bot viert, veroordeelt zich zelven.

De vereeniging *Unitate ac Perseverantia* is weinig gelukkig in haar debuut.

Gisteren hebben wij een protest medegedeeld van Ds. H. HEEMSKERK tegen de eerste uitgave van de eerste leerrede, die zij in het licht gaf. Heden vinden wij een nieuw protest van denzelfden heer in het *Handelsblad*. Zie hier wat wij daar lezen:

»Ds. H. HEEMSKERK, na inzage der leerrede op zijnen naam uitgegeven, herhaalt zijn PROTEST van gisteren, en verklaart OPENLIJK, dat van het gedrukte *geen enkele zin* door hem is uitgesproken."

Het schijnt alzoo dat de vereeniging leerredenen van Ds. H. HEEMSKERK uitgeeft, die niet van Ds. H. HEEMSKERK zijn. Het is stout voor eene proefneming!

Wij lezen heden in de Brusselsche *Indépendance*:

»Het gerucht aangaande de vergiftiging van den Paus wordt heden noch bevestigd, noch tegengesproken, maar juist dat gemis van een bevestigend berigt duidt den weinigen grond van het gerucht aan. Indien Pius IX werkelijk vergiftigd was, dan zou de Fransche regering daarvan zonder twijfel officieel onderrigt geweest zijn. Men kan dus het berigt voor even onwaar houden als het onwaarschijnlijk was.

»Geheel anders is het gelegen met de tijding dat de H. Vader niet naar Rome zou terugkeeren; deze schijnt veel stelliger te zijn. Onderscheidene dagbladen en

brieven uit Italie spreken in denzelfden geest als onze bijzondere correspondentie van gisteren, over het door den H. Vader vastgesteld besluit van zich in eene stad van den Kerkelijken Staat op te houden, zonder de reis tot zijne hoofdstad voort te zetten, alwaar, volgens de *Costituzionale*, de toebereidselen tot de ontvangst zijn geschorst (?) Volgens eenige dagbladen zou de Paus te Terracina blijven; volgens anderen zou hij zich te Ancona vestigen; weder anderen willen dat hij te Bologna verblijf zou houden, gelijk onze correspondent ons heeft gemeld, wien wij alle reden hebben van voor goed onderrigt te houden."

Heden morgen heeft Z. M. audientie verleend aan een groot aantal burgerlijke en militaire autoriteiten.

Heden is diner ten hove van 70 couverts.

H. M. de Koningin zal heden avond het concert der maatschappij Caecilia in den Stads Schouwburg met Hare tegenwoordigheid vereeren.

Volgens berigten uit Stokholm, van 2 April is de verloving van den Kroonprins met Prinses Louisa der Nederlanden vastgesteld op 19 Julij, zijnde de 26ste verjaardag van de verloving der ouders van den Kroonprins. De prins zou op 8 April naar den Haag vertrekken, op 21 Mei de zilveren bruiloft zijner aanstaande schoonouders bijwonen, en in het begin van Junij met hen en zijne bruid naar Zweden terugkeeren.

Uit Koppenhagen wordt omtrent deze reis verder gemeld, dat de Kroonprins van Zweden op 14 April op het slot Friedrichsborg verwacht werd, en zich daar eenige dagen bij den Koning van Denemarken zoude ophouden. *(Amst. Ct.)*

De heer H. J. van Wees te Breda heeft dezer dagen een KAART en AFSTANDSWIJZER van het koningrijk der Nederlanden in het licht gegeven, welke door deszelfs sierlijkheid en duidelijkheid ongetwijfeld den algemeenen bijval zal verwerven. Men vindt daarop den onderlingen afstand van 120 der voornaamste steden en gemeenten van Nederland, hetgeen te zamen 7260 afstanden bedraagt, welke tot vierdedeelen van uren toe zijn opgegeven. Van die 120 plaatsen wordt behalve eene korte specificatie, ook de bevolking in ronde getallen opgegeven. Op de kaart zelve worden de verschillende soorten van wegen, alsmede de Hannoversche, Prussische en Belgische grenzen zeer duidelijk aangewezen. De Haarlemmer-Meer staat er reeds op als droogemaakt. Zij bevat voorts de statistiek en de gekleurde wapens der provincien, alsmede den afstand van Amsterdam en de bevolking van meer dan honderd der voornaamste plaatsen van Europa.

De heer van Wees heeft met de uitgave van deze KAART en AFSTANDSWIJZER aan het publiek eene wezenlijke dienst bewezen.

STATEN-GENERAAL.

EERSTE KAMER.

Zitting van Woensdag, 10 April.

In deze zitting is aan de Vergadering kennis gegeven dat door de afdeelingen de heeren: Martens van Sevenhoven, van Welderen Rengers, van Nispen van Pannerden en Groeninx van Zoelen verkozen zijn tot rapporteurs voor het wets-ontwerp tot verhooging der begrooting van 1849, wegens uitgifte van schatkistbiljetten en dat tot verhooging der begrooting van fondsen voor kwade posten, 1843—1848. Over de beide wets-ontwerpen is verslag uitgebragt en de beraadslaging over dezelve bepaald op morgen, ten één ure. Daarna heeft de beraadslaging plaats gehad over het wets-ontwerp tot bekrachtiging der heffing van provinciale belastingen in Friesland voor 1850, hetwelk met algemeene (31) stemmen is aangenomen.

Verslag der commissie over de voordragten tot regeling van de belangen der Nederlandsche scheepvaart.

(Vervolg)

§ 15. In verband met het voorafgaande heeft men gemeend de aandacht der Regering mede zeer bijzonder te moeten vestigen op de loodsgelden, welke, ook in vergelijking met die van andere landen, te zwaar en te drukkend zijn en veel meer opbrengen dan voor het onderhoud van het loodswezen noodig is.

§ 16. Het vijfde hoofdpunt van beschouwing bestond in de opheffing van het verbod tot het uitreiken van Nederlandsche zeebrieven aan buiten 's lands gebouwde schepen, zoo als deze bij de derde der voorgedragene wetten wordt voorgesteld.

De gewigtige vraag welke nopens dit punt te beslissen valt is deze: of onder de tegenwoordige omstandigheden die bescherming van den inlandschen scheepsbouw al dan niet behoort voort te duren.

Naar het oordeel van verre de meesten kon die vraag, als men de zaak enkel in 't afgetrokkene beschouwt, naauwelijks worden opgeworpen. Een beschermend stelsel is op den duur een doodend stelsel, en geeft hoogstens een tijdelijk voordeel aan sommigen ten koste van het algemeen. Vrije mededinging daarentegen wekt geestkracht en ondernemingsgeest op.

Ook viel het, naar veler gevoelen, niet te ontkennen, dat de wet van 1819 slechte vruchten heeft gedragen, die nadeelig op het algemeen belang moeten terugwerken.

Er waren dan ook verscheidene leden, die niet slechts zich ten volle met het voorstel der Regering op dit punt vereenigden, maar zelfs nog een stap verder gegaan wilden hebben, en zich tegen het registratie-regt van één ten honderd verklaarden, hetwelk, volgens art. 2 van de wet la C:, van de waarde der buiten 's lands gebouwde schepen zou worden geheven.

De overige leden, ofschoon de gegrondheid van de meeste der aangevoerde bedenkingen ten deze geenszins miskennende, meenden toch, dat het zeer gewaagd zou zijn, zoo op eens van een stelsel van bescherming van den inlandschen scheepsbouw tot dat van geheel vrije mededinging over te gaan.

Men wees ook op het voorbeeld van Engeland waar in 1833 bij het onderzoek omtrent de belangen van den scheepsbouw de ondergang der Britsche reederijen als onbetwistbaar zeker door de belanghebbenden werd voorgespiegeld, terwijl sedert dat tijdstip tot 1846, de tonnenlast der Britsche handelsvloot ongeveer met een derde is vermeerderd.

Men deed wijders de vraag of dan werkelijk de mededinging voor onzen scheepsbouw zoo onmogelijk zou zijn? De leden, wier gevoelen hier wordt ontwikkeld, geloofden dit niet. Het moge waar zijn, dat thans een aanmerkelijk verschil bestaat tusschen de kosten van aanbouw van een schip dat hier en een dat in sommige andere landen gebouwd wordt, bij meerdere vraag naar schepen wordt het reeds twijfelachtig, of dit zoo zou blijven voortduren. Indien de goedkoope scheepsbouw elders, uit den aard der zaak, bij vrije mededinging de gevolgen moest hebben, die men er van vreest, wat zou er dan worden of zelfs reeds geworden zijn van den scheepsbouw in zooveel landen, die zich daaromtrent op nog veel ongunstiger standpunt bevinden dan Nederland? Indien men alleen op ons Vaderland het oog vestigt, dan ziet men dat ook dáár de scheepsbouw op sommige plaatsen door bijzondere omstandigheden goedkooper dan elders in Nederland kan plaats hebben. Is daarvan nu het gevolg geweest, dat men niet anders dan op die goedkoopste plaatsen schepen heeft gebouwd? Immers neen. En waarom zou dan nu in het algemeen iets plaats hebben 't welk in 't bijzonder binnen ons land niet is geschied?

De ondervinding van alle tijden brengt mede, dat dáár, waar handel en scheepvaart bloeijen, ook scheepsbouw bestaat. Het eene is niet alleen het natuurlijk, maar ook in zekeren zin het noodzakelijk gevolg van het andere. De scheepsbouw kan, zonder eene geheele verandering in de maatschappelijke betrekkingen, niet van den handel en de scheepvaart worden afgescheiden.

Intusschen waren er vele leden naar wier meening de Regering te ver was gegaan met een registratie-regt van niet meer dan één ten honderd aan het uitreiken van den Nederlandschen zeebrief te verbinden. De overgang van een stelsel van bescherming of uitsluiting tot zulk een in hun oog nietig regt was te groot en te gewaagd.

Door deze bedenkingen geleid, meenden de bedoelde leden der Regering ernstig in overweging te moeten geven, om het registratie-regt voor de vreemde schepen aanmerkelijk te verhoogen en in verband met de beginselen, waarop het bestaande tarief van in- en uitgaande regten steunt, te brengen tot 6 ten honderd, dat is het bedrag, waarmede in den regel bewerkte voorwerpen worden bezwaard.

§ 17. Door sommige leden is, ter gelegenheid der overweging van het thans behandelde punt, de vraag gedaan, of de Regering er overwegend bezwaar in zou zien, af te wijken van het beginsel in de wet van 14 Maart 1819 gehuldigd, dat een schip, om Nederlandsche zeebrieven te kunnen verkrijgen, geheel en al het eigendom behoort te zijn van „onderdanen van dit koningrijk"; welk beginsel, volgens hare voordragt, onveranderd gehandhaafd zou blijven. Gewigtige redenen schenen toch voor zoodanige afwijking te pleiten. De kapitalen zijn het groote element der productie, en men beschouwt het in den regel als een voorregt, dat vreemden hunne kapitalen in onze onderscheidene takken van nijverheid plaatsen. Maar dit leidt dan ook tot de overtuiging, dat het steeken van vreemd kapitaal in den bouw onzer schepen in het algemeen belang eene wenschelijke zaak zou zijn.

De overige leden, ofschoon instemmende met den wensch, dat de Regering hare denkwijze omtrent dit punt mogt doen kennen, waren van gevoelen, dat het beginsel, dat een schip, om de Nederlandsche vlag te kunnen voeren, Nederlandsch eigendom moest zijn, zelfs niet gedeeltelijk, mogt worden prijs gegeven. De eer onzer vlag, ons belang als zeevarende mogendheid, het genot onzer regten tegenover Staten met wie wij door verdragen verbonden zijn, waren, naar hun inzien, al te zeer in de handhaving van dit beginsel betrokken, om daaromtrent slechts eenige verslapping toe te laten.

§ 18. De van regeringswege voorgestelde geheele afschaffing der regten van doorvoer is in de zesde plaats in overweging genomen.

Sommige leden ontkenden bij die overweging geenszins, dat het bij hen een onaangenaam gevoel had opgewekt, te ontwaren, dat de Regering in dit geval het belang der schatkist ten offer wilde brengen aan eenen maatregel, waarvan ten slotte niet eens de regtstreeksche eigen handel, veelmin eenige andere tak van inlandsche nijverheid, maar alleen de vreemdelingen, en met name onze oostelijke naburen, de vruchten zouden plukken.

Naar het gevoelen van de overige leden plaatste men zich bij zulk eene beoordeeling der zaak op een verkeerd standpunt en verloor de gronden uit het oog, die de Regering voor dit gedeelte van haar voorstel had aangevoerd. Begunstiging van den vreemdeling was daarbij geenszins het doel, maar wel een middel tot bevordering van eigene gewigtige belangen.

In de eerste plaats moest men zich den doorvoerhandel niet voorstellen als van den eigen, regtstreekschen handel geheel afgescheiden, of zich verbeelden dat het belang van den eenen aan dat van den anderen was overgesteld. Het tegendeel was waar.

In de tweede plaats waren de voordeelen van de transito-handel, al wilde men dien ook geheel op zich zelven beschouwen, niet zoo onbeteekenend, als men zich die voorstelde. Een aantal winstgevende bedrijven werden daardoor middelijk of onmiddellijk gevoed.

Maar in de derde en voornaamste plaats kwam in aanmerking, dat Nederland eigenlijk de vrije keus niet meer had, of het de doorvoerregten al dan niet in stand wilde houden, maar de vraag zoodanig moest worden gesteld, of Nederland al dan niet door de opoffering der doorvoerregten zijnen transito-handel wilde behouden en hetgeen daarvan reeds verloren was gegaan terugwinnen. Hier vooral hadden onze handelsteden in den laatsten tijd met geduchte mededingsters, aan de eene zijde met Hamburg en Bremen, aan den anderen kant en bovenal met Antwerpen, te worstelen. Het scheen onbewistbaar, dat een deel der goederen, die vroeger langs onze rivieren naar Duitschland werden doorgevoerd, thans langs den Belgischen spoorweg naar hunne bestemming werden verzonden. Inzonderheid meende men te weten, dat dit met de Brazil-suiker het geval was. De afschaffing der doorvoerregten was dus eigenlijk het middel om de concurrentie van onzen waterweg met den Belgischen spoorweg op den duur mogelijk te maken.

Ook de wenschelijkheid, om den doorvoer te lande zooveel mogelijk van de daarop drukkende bezwaren te ontheffen, mag niet uit het oog worden verloren. Dat deze doorvoer betrekkelijk nog meer voordeelen oplevert, en de algemeene bedrijvigheid nog meer verhoogt, dan de doorvoer per scheepsgelegenheid, behoeft wel geen betoog.

De afschaffing der doorvoerregten is, men herhaalde dit, vooral ook wat den doorvoer langs de rivieren betreft, een noodzakelijk offer, door de schatkist aan het behoud van een belangrijken tak van handel en van al de daaraan verknochte directe en indirecte voordeelen gebragt. Maar deze opoffering der schatkist zou welligt niet zoo groot zijn als het scheen. Hier, gelijk bijna altijd wanneer men eene vrijgevige handelsstaatkunde volgt, zou hetgeen men aan de eene zijde verloor, tot zekere hoogte elders worden teruggewonnen.

In verband met de voorgaande beschouwingen, wenscht men van de Regering onderscheidene inligtingen te ontvangen.

§ 19. Ter gelegenheid der overweging van dit zesde hoofdpunt is door vele leden het gevoelen voorgesteld, dat het doel zelf, hetwelk de Regering zich met de afschaffing der doorvoerregten voorstelt, namelijk de bevordering van den doorvoerhandel, slechts onvolkomen zou worden bereikt, indien de maatregel niet gepaard ging met eene vermindering der formaliteiten, waardoor die handel thans gedrukt wordt. Meer bepaald heeft men in dit opzigt op de volgende punten aangedrongen:

a. het geven van algemeene, zoo vrijzinnig mogelijke voorschriften omtrent de plombering der goederen en de waakloonen;

b. eene uitbreiding van het beginsel van het zoogenaamd fictief entrepôt;

c. de opheffing van den bepaalden last, om de doorgevoerde goederen bij oponthoud onder wederzijdsche sluiting op te slaan;

d de aanneming van het beginsel, dat de doorvoer langs alle expeditie-kantoren van in- en uitgaande regten kan plaats hebben.

§ 20. Door sommige leden is gevraagd, wat er zij van de gemaakte bedenking, dat, na de doorvoerregten geheel zouden worden opgeheven, de billijkheid zou vorderen, om te gelijker tijd de inkomende regten te doen vervallen van die handels-artikelen, welke voor het leggen in entrepôt niet vatbaar zijn.

§ 21. Het staken van de heffing der scheepvaartregten op den Rhijn en der watertollen op den Gelderschen IJssel is in de zevende plaats in overweging genomen.

Ofschoon men algemeen het naauw verband erkende, waarin deze maatregel tot de afschaffing der doorvoerregten stond, of ten minste moest toegeven, dat vele der voor die afschaffing aangevoerde argumenten ook hier van toepassing waren, vond dit voorstel minder bijval dan het vorige, of was de goedkeuring ten minste van eenen meer voorwaardelijken aard.

Al verder is gevraagd, welke verwachting men omtrent het verlengen van onzen Rhijn-Spoorweg kan koesteren, en in hoe verre gelijke bedoelingen als de zoo even aangeduide omtrent de Pruissisch-Belgische spoorwegen, de belangen van onzen Rhijn-Spoorweg konden in den weg staan.

§ 22. Met leedwezen heeft men gezien, dat de Regering haar voorstel tot opheffing van scheepvaartregten niet heeft uitgestrekt tot die, welke krachtens de overeenkomst van 20 Mei 1843 op de Maas geheven worden. Bleven op die rivier deze regten in stand, en werden zij op den Rhijn opgeheven, dan valt het niet te ontkennen, dat de eerstgenoemde waterweg wezenlijk benadeeld zou worden.

§ 23. In de laatste plaats heeft men zich in de Afdeelingen met de overweging bezig gehouden van hetgeen in de gedane voordragt de vaart op de kolonien betreft. Uit hoofde van de belangrijkheid van dit onderwerp, geven wij dit gedeelte van het verslag in zijn geheel:

Algemeen gevoelde men, dat, zoo ooit wijze behoedzaamheid door het staatsbelang als een gebiedende pligt voorgeschreven wierd, dit dáár het geval was, waar het bezittingen gold, eenmaal ten koste van zooveel bloed en schatten voor het moederland verworven en waaruit dat moederland thans vruchten plukt, aan welker voortdurend genot, zoo al niet het bestaan van den Staat, dan toch voorzeker de algemeene welvaart der ingezetenen ten naauwste verbonden is. Die behoedzaamheid moest te grooter zijn, omdat koloniaal bezit uit zijnen aard altijd tot zekere hoogte het denkbeeld van uitsluiting medebrengt; zoodat dan ook Engeland bij de scheepvaartwet van 26 Junij 1849 met opzigt tot de kolonien, even als omtrent de kustvaart van het moederland, beperkingen van het nieuw aangenomen vrijgevig stelsel noodig geoordeeld heeft.

In dien geest heeft men de bepaling van art. 1 der wet litt. *A* onderzocht, en ofschoon men erkennen moest, dat die bepaling in duidelijkheid veel te wenschen overliet, verklaarde men vrij algemeen, daartegen, zoo als zij daar ligt, of zoo als men die meende te moeten opvatten, geene overwegende bedenkingen te hebben. Men kon het toch eenigermate als een gevolg van de aan te nemen gelijkstelling der vlaggen aanmerken, dat deze gelijkstelling ook tot de vaart op de overzeesche bezittingen wierd uitgestrekt. Daarenboven werd met opzigt tot de kolonien het genot van wederkeerige begunstiging der vlag, als de onvermijdelijke voorwaarde gesteld, waarop de gelijkstelling door de vreemde vlaggen zou worden genoten; en zagen dus ook zoodanige leden, die in het door de Regering voorgedragen stelsel het beginsel van wederkeerigheid opgenomen wenschten te zien, hier dat verlangen bevredigd.

Algemeen en met den meesten nadruk echter heeft men er bijgevoegd, de voorgedragene bepaling omtrent de koloniale vaart dan alleen aannemelijk te kunnen achten, wanneer het de bedoeling was de te verleenen vrijheid werkelijk tot de gelijkstelling der vlag te beperken, en wanneer uit hare aanneming niets kon voortvloeijen wat verandering bragt in het koloniaal stelsel omtrent de begunstiging zoowel van den in- als uitvoer naar gelang van den oorsprong en de bestemming der goederen en producten. Men wilde, met andere woorden, alle thans bestaande beschermende regten onaangeroerd gelaten hebben, waardoor aan den eenen kant de invoer van Nederlandsche fabriekwaren en voortbrengselen in de kolonien, aan den anderen kant de uitvoer van de voortbrengselen der kolonien regtstreeks naar Nederland begunstigd wordt.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 9 April. De zitting der Wetgevende Vergadering van heden werd geopend met eene redevoering van Lamartine tegen het door Grévy voorgesteld amendement, bepalende dat de Staat de voltooijing op zich zal nemen van den spoorweg van Parijs naar Avignon. Lamartine, die vroeger het door Grévy verdedigde stelsel

was toegedaan, meent het nu te moeten bestrijden, uit hoofde der staatkundige en finantieele omstandigheden, waarin Frankrijk zich thans geplaatst ziet, en staat nu het gevoelen voor, dat de uitvoering der spoorwegplannen door eene maatschappij moet plaats hebben. Zijne redevoering was vooral een beroep op diegenen zijner ambtgenooten, welke zijne vroegere overtuiging deelden, en die hij nu zou willen overhalen tot zijn gevoelen, dat men het regeringsontwerp als eene noodige transactie moet aannemen.

Crémieux beantwoordde zijn gewezen collega in het voorloopig bestuur, met een nagalm der argumenten, die gisteren door Grévy waren te berde gebragt. Het amendement werd vervolgens met 443 tegen 205 stemmen verworpen.

— Betreffende de aanstaande verkiezingen, is het bulletin van den dag het volgende: Het socialisme heeft zijne clubs weder geopend; de legitimisten hebben nog niet vast besloten om met de *Kiesvereeniging* te transigeren; desniettemin zal de kandidatuur van F. Foy door 17 dagbladen der regterzijde ondersteund worden.

— De democratische partij levert thans een zonderling en toch zeer natuurlijk verschijnsel op. Terwijl de hoofden der partij in de bladen, die hare organen zijn, niettegenstaande deze somwijlen in beslag genomen worden, gestadig gematigdheid prediken, kunnen de leden van minderen rang in de clubs hun ongeduld niet langer bedwingen, maar geven lucht aan hunne woede door de hevigste taal. Die geveinsde gematigheidszin der slimme partijhoofden, en dat ongeduldig stampvoeten der min nadenkende *dii minores* der democratische partij vloeijen beiden uit dezelfde bron voort: De partij voorziet dat zij weldra slaags zal raken, en zij voorspelt dat de socialistische zaak daarbij zal zegevieren. Nu worden de van hebzucht gloeijende driften heimelijk aangeblazen, en de oogen der niets-bezittende socialisten vlammen reeds naar den buit. Zij haken naar het oogenblik van den strijd; maar de hoofden der partij pogen die woeste driften door opwekkingen tot gematigdheid te beteugelen, omdat zij vermeenen dat het uur nog niet geslagen heeft. Zij zijn zelven over hun welslagen verbaasd; even als Proudhon bevelen zij het socialisme aan, zijne eigene magt te wantrouwen en zijne zegepraal te verschuiven. Zij vreezen! Zij werpen een ring in zee, opdat de Fortuin hen niet te gelijk met al hare gaven mogt overladen. Zij nemen eene zegevierende houding aan, en echter verbergen zij den zwijmelroes hunner verwachtingen. Zij ijzen op het denkbeeld van de vreesselijke losbarsting van de volksdriften die zij zelven ten hunnen dienste hebben opgewekt, en die de maatschappij met verwoesting bedreigen. Sommigen hunner klemmen zich angstig vast aan een afgeleefden grijsaard, Dupont de l'Eure, anderen, ofschoon weinigen in getal, beschermen Em. de Girardin.

— De beteugelings-politiek blijft voortdurend terrein verliezen. De rapporten van de wetsontwerpen op de kiesvergaderingen en op de dagbladpers zijn uitgesteld. De verkiezingen van 28 April zullen onder de thans bestaande wetgeving moeten plaats hebben. Dit besluit is voorzeker zeer voorzigtig, maar het Elysée heeft eene schoone gelegenheid verzuimd om voorzigtiger en behendiger te wezen. Het heeft aan de Vergadering dreigende beteugelings-wetten aangeboden, en de urgentie daarvoor laten goedstemmen; en thans, in weerwil van dat alles, ontwijkt het den strijd. Het Elysée had beter gedaan, zijn ontwerpen in de portefeuille te houden.

De nederlaag door Baroche, min. van binn. zaken, geleden in de commissie voor de wet op de maires, is zeer opmerkelijk. Vatismenil had eene transactie voorgesteld, die door de regering verworpen is. Hij wilde, dat de Raad van State over de terugroeping der maires zou geraadpleegd worden. Deze transactie werd door Baroche met eenige minachting afgekeurd, waarop de commissie besloot de verwerping der wet te zullen voorstellen. De Laboulie is tot rapporteur benoemd.

— De Persigny ziet én voor de regering én voor den President geen heil dan in beider innige vereeniging met de meerderheid der Vergadering. Men besluit hieruit, dat in den geest van dezen staatsman eene merkelijke verbetering heeft plaats gehad.

— Het gerucht van vergiftiging van Pius IX, dat gister alhier in omloop was, is heden gelukkig door alle Parijsche bladen weersproken. Dat gerucht, uit eene of andere stookplaats der Montagne voortgekomen, had een onbeschrijfelijken indruk gemaakt bij het publiek, dat zich gisteren op de tribunes der vergadering bevond, en een diep smartgevoel te weeg gebragt; het heeft echter tevens doen zien hoe veel liefde en toegenegenheid in de harten der bevolking van Parijs woont jegens den even goedhartigen als verlichten en vrijzinnigen Pius IX.

— Heden sprak men van de mogelijkheid eener verdaging der Vergadering na het aannemen van het budget van 1850 en van de staatkundige wetten, die door het ministerie reeds waren of nog moesten worden voorgedragen.

— Men merkt op dat de zes maanden, die de buitengewone zending van gen. Baraguay d'Hilliers mogt duren, tegen het begin der maand Mei verstreken zijn; zoodat de gen. spoedig in Frankrijk wordt terug verwacht.

— De *Voix du Peuple*, het orgaan van Proudhon, is gisteren voor de zesde maal in beslag genomen.

— In den heden onder het voorzitterschap van den President der Republiek gehouden ministerraad is o. a. het wets-ontwerp op de vreemdelingen besproken. Men zegt dat de regering strenge maatregelen wil gebruiken tegen allen, die de rust zouden willen verstoren.

— Er wordt veel gesproken van eene leening van 8 millioen £, welke Oostenrijk te Londen zou hebben gesloten, onder waarborg van Rusland. Deze leening is afgescheiden van die van 40 millioen florijnen, welke in Lombardije zou worden genegotieerd.

— De ex-minister de Falloux wordt in het begin der maand Mei te Parijs verwacht.

MADRID, 4 April. De commissie tot herziening der tarieven hield gisteren onder voorzitting van den minister van financien eene langdurige vergadering. Terwijl sommige leden wenschen dat het tarief beperkt worde, wil de meerderheid echter op breede en liberale grondslagen voortgaan, maar tevens beschermende regten ter gunste der nationale nijverheid invoeren. De herziening der tarieven zal afgeloopen moeten zijn vóór de bijeenkomst der Cortes.

— De Cortes zullen, zegt men, in Mei ontbonden worden.

— De *Clamor Publico* is op nieuw in beslag genomen.

ENGELAND.

LONDEN, 8 April. De meeste leden van het kabinet, die Londen tijdens de Paasch-vacantie verlaten hadden, zijn thans in de hoofdstad terug gekeerd.

— Het Huis der Gemeenten heeft heden zijne werkzaamheden hervat; de zitting leverde echter weinig belangrijks op.

— Volgens berigten van de Kaap de Goede Hoop loopende tot 17 Februarij, was het besluit der Engelsche regering nopens de gedeporteerden dien dag aldaar bekend en had de levendigste vreugde bij de kolonisten verwekt. Er werden adressen van gelukwensching en dankbetuiging aan het gouvernement geteekend, en toen de *Neptune* met de veroordeelden naar van Diemensland vertrok, was de Kaapstad des avonds verlicht.

— Te Sydneij (Australie) wordt eene Universiteit gesticht. De Wetgevende Vergadering van Nieuw-Zuid-Wallis heeft ƒ360,000 goedgestemd voor het daartoe aangeduide gebouw en ƒ60,000 om het te meubleeren.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 10 April. In Baden is de staat van beleg en het standregt weder voor den tijd van eene maand verlengd.

— Al de groote Duitsche staten hebben geprotesteerd tegen de uitvoering der tusschen Pruissen en eenige kleinere Duitsche regeringen gesloten militaire overeenkomsten, volgens welke de troepen der laatste, Pruissische garnizoenen zouden betrekken.

— Men schrijft uit Frankfort 8 April: De ontbinding van het Erfurter parlement wordt als onvermijdelijk beschouwd, en het berigt, dat dit werkelijk geschied is, wordt elk oogenblik te gemoet gezien.

— De aan de Nassausche regering door Baden uitgeleverde gevangenen, wegens deelneming aan den opstand, zijn door de regtbanken aldaar op vrije voeten gesteld.

ERFURT, 9 April. Pruissen zal tegen Junij een congres wegens de tolvereeniging te Kassel bijeenroepen. Zaakkundige personen zullen voor dien tijd beraadslagen over de hervormingen, welke in de tol-aangelegenheden van Noord-Duitschland wenschelijk en noodzakelijk toeschijnen.

— Het volkshuis heeft heden eene zitting gehouden, welke slechts een uur duurde. Het aantal afgevaardigden bedraagt reeds 214. De volgende zitting is bepaald op Vrijdag, wanneer de discussiën over de constitutie zullen beginnen.

— De Pruissische commissarissen hebben de Bondscommissie kennis gegeven van de op 6 en 8 April plaats gehad hebbende inlijving der beide Hohenzollernsche vorstendommen in de Pruissische monarchie.

HAMBURG, 7 April. De verjaardag der overwinning bij Eckernforde is eergisteren zoowel daar als op andere plaatsen gevierd; het grootste anker van de *Christiaan VIII*, dat aan die stad ten geschenke is gegeven en eene zwaarte heeft van nagenoeg 6500 ponden, is als gedenkteeken van het gevecht in den muur der kerk gemetseld.

WEENEN, 6 April. Aangaande het *interim* verneemt men dat eene verlenging van hetzelve waarschijnlijk begint te worden. Dienaangaande moeten reeds onderhandelingen aangeknoopt zijn. Volgens eene telegrafische depêche uit Erfurt, welke echter weinig geloof verdient, zou Pruissen niet anders willen handelen, dan onder voorwaarde dat Oostenrijk den Engeren Bond zou erkennen.

— Volgens de *Oest. Corr.* is de heer v. Bally van zijne reize naar de Noord-Duitsche Staten teruggekeerd, waar hij gewerkt heeft ten voordeele van het sluiten der door Oostenrijk voorgestelde tolvereeniging; hij schildert de stemming daaromtrent als zeer voldoende af.

— Het ministerie houdt zich bezig met de beraadslagingen over de toekomstige organisatie van Italie.

— De regering heeft een prijs van 20,000 dukaten uitgeloofd aan dengenen, die de beste locomotief, voor den spoorweg over de Semmering zal vervaardigd en afgeleverd hebben. Dezelve moet 250,000 pond in de moeijelijkste omstandigheden met de snelheid van 1½ mijl per uur kunnen voortslepen.

ITALIE.

De *Gazette de Lyon* bespreekt in een brief uit Rome 30 Maart de ontvlugting van den staatsgevangene v. Gazzola. De Franschen en de Romeinen werpen de schuld van die ontsnapping op elkander. De zaak blijft duister; intusschen zegt men, dat hij in eene Fransche uniform gekleed, ontvlugt is. Waarheen, weet niemand; doch waarschijnlijk zal men spoedig vernemen, dat hij in Engeland, het *refugium peccatorum*, ontscheept is.

De *Tempo* van Napels verzekert, ter wederlegging van eenige dagbladen, die beweerd hadden dat de petitien tot afschaffing der constitutie op aandrijven der regering volteekend waren, dat de regering geheel en al vreemd is gebleven aan deze beweging, en dat zij haar invloed daarbij noch regtstreeks noch zijdelings heeft doen gelden.

De Sardinische Kamer heeft den 4 April een wetsontwerp van den minister van landbouw en koophandel besproken, strekkende tot opheffing der differentieele regten.

Den 8 April, zou te Florence het huwelijk tusschen de hertogin Isabella van Toskane met graaf Trapani worden voltrokken.

De *Gazzetta Piemontese* bevat een besluit van Victor Emmanuel, waarbij worden afgeschaft de exceptioneele bepalingen, die bij koninklijk besluit van 24 Dec. 1836 genomen zijn, 1e ten gunste der gestichten van liefdadigheid, welke in hun staatshuishoudelijk gedeelte door geestelijke corporatien worden bestuurd, 2e der gestichten van Turin, Chambery en Genua, 3e van die gestichten, welke onder de onmiddellijke bescherming des Konings staan.

BELGIE.

BRUSSEL, 10 April. De Kamer van vertegenwoordigers heeft gisteren de beraadslaging hervat over het wetsontwerp op het middelb. onderwijs. Deze zitting heeft overigens, evenmin als die van den senaat, iets belangrijks opgeleverd.

STADSNIEUWS.

Aan het Kommissariaat van Policie aan de Oude Brug is voorhanden een klein Pijpenroer met een zilveren dop er aan. De eigenaar kan dezelve aldaar kosteloos terug bekomen.

In de 210de Staats-Loterij, zijn in de 5e Klasse bij de 15e Trekking prijzen van ƒ1000 of daarboven te beurt gevallen aan Nº. 17912 ƒ1500, Nº. 8378, 13430 en 15603 ieder ƒ1000, Nº. 17837 ƒ1000 en premie ƒ30,000.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 11 April.

GETROUWD (10 April): H. van Coeverden met G. Louman.

BEVALLEN (9 April): S. M. Köpke, geb. Meijer, D. - C. E. van Malssen, geb Lodewijks, Z. — (10 April): J. Bleesing, geb. Sluyter, Z.

OVERLEDEN (6 April): M. G. Levelt, geb. Tielen, 71 j. - C. Jansen, 47 j. — (7 April): L. H. Duyts, wed. J. de Haas, 69 j. - J. N. Lorié, 46 j. — (10 April): N. Ochse, 44 j.

HANDELSBERIGTEN.

ROTTERDAM, 10 April. In de heden gehouden veiling van Muscadel Rozijn zijn verkocht 80/1 k. in lagen en ca. 220/1, 30/2, 150/4 k. gewoon van ƒ9½ a 24 naar kwaliteit en beschadigdheid en 180 k. in lagen opgehouden tot ƒ23.

GRAANMARKT.

SCHIEDAM, 10 April. Rogge. 145/2 ℔ Windau ƒ160; 145/2 ℔ Libau ƒ154, 155. — Moutwijn per Ned. vat zonder fust ƒ10,75; Jenever ƒ14,25; Amst. Proef ƒ15,50, zonder de belasting.

SNEEK, 9 April. Boter ƒ30.50.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 10 April. Belg. leen. 2½ pc. 49¾; 5 pc. 96½; 4½ pc. 88½; Spanje Ard. 5 pc. 11⅝; Binnenl. 3 pc. 29¾; Coupons —; Rom. Leening —.

PARIJS, 9 April. Fr. 3 pc. 55,50; 4 pc. —,—; 5 pc. 89,60; 5 pc. N. —,—; Schatk. 3,—; Bank-Act. 2150,—; Belg. 1840, 5 pc. 98⅞; 1842, 5 pc. 98⅞; 4½ pc. —; 2½ pc. —; Holl. 2½ pc. —; Nap. 5 pc. 93,50; Spanje 3 pc. Binnenl. 29⅜; 3 pc. Buitenl. 37⅜; 5 pc. Act. Rente —; Piem. Leen. 1834 975,—; 1849 940,—; Rom. leening 79¾.

MADRID, 4 April. Act. Sch. 3 pc. 29⅞, Ard. 5 pc. 11⅜; Uitgest. Sch. 5⅞; Coupons 7.

LONDEN, 9 April. Cons. op tijd 95¾ a 95⅞; Braz. 86½ a 87½; 1829/39 85½ a 86½, Ecuad. 3½ a 3¾; Ven. 31 a 32; Uitg. 11¾ a 12¼; Gren. 16¼ a 16¾; Uitg 3¾ a 4; Denem. 3 pc. 68 a 70; Holl. 2½ pc. 55½ a 56; id. 4 pc. 85¼ a 85¾; Mexico 28⅜ a 28⅝, Peru 4 pc. 66½ a 66¾; Port. 3 pc. 31½ a 32; 4 pc. 32½ a 33; 5 pc. 83 a 85; Rusl. 1822, 5 pc. 106½ a 107½; Spanje 5 pc. 18 a 18⅛; id. 3 pc. 37 a 37⅛; id. Coupons — a —; id. Passive 3½ a 3¾.

BERLIJN, 9 April. Schuldbr. 3½ pc. 86½; Loten 102¾; Rusl. bij Stiegl. 4 pc. 90¼; Pools. 4 pc. 78½; Loten fl. 200, 95½; id. fl. 300, 122½; id. fl. 500, 79¼.

HAMBURG, 8 April. Rusl. Engels. leening 105. Cert. bij Stiegl. 4 pc. 85¼; Spanje, Ard. 5 pc. 10½; id. Binnenl. 3 pc 27¾.

FRANKFORT, 9 April. Met. 5 pc. 79¼; 4 pc. 61, 2½ pc. 43; Bank-Actien 1110; Darmst. Lot. fl. 50, 71½; id. fl. 25, 25½; Badensche Lot. fl. 50, 51½; id. fl. 35, 31; Nassaus. 23½; Holl. 2½ pc 55½; W. S. 4 pc. 85¼; Sijndic. 3½ pc. 87.

Koers van het Geld: Beleening 2½ pc., Prolongatie 2½ pc., Disconto 2 pCt.

Door de Nederlandsche Bank is de intrest bepaald als volgt:
Wissel-Disconto 2 pc. Beleening op Effecten 2½ pc.
Promessen id. 3 „ „ „ Goederen 3 „

Wisselkoers.

2/m. Parijs 56 7/16; Zigt Parijs 56 11/16; 2/m. Londen 12,05; Zigt Londen 12,10; 2/m. Hamburg 34⅞; Zigt Hamburg 35 1/16; 3/m. Lissabon 42; 3/m. Porto 42; 2/m. Petersburg 1,87½.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

Fondsen	Rente		10 APRIL 4½ u. gebl.	11 APRIL 4 u.			gebl
NEDERL., Werkel. Sch. à 2½ pCt.			55½	54 7/16	a	54½	
Dito Dito	3	„	65⅛	65 1/16	„	65⅛	
Dito Dito	4	„	85⅝	85⅝	„	85¾	
Dito Obligatien O. I.	4	„	84⅝		„		
Amortis. Syndic.	3½	„	87	86¾	„		
Handel-Maatschappij	4½	„			„		
Aand. Rijn-Spoorweg	„	„		89	„		
Aand. Holl. S. M.		„			„		
Obligatien	„	„			„		
BELGIE, Obligatien 1844	„	„			„		
Cert. bij de Belg. Bank	2½	„			„		
Dito bij Rotsch. en Volksv.	„	„	46 9/16	46½	„	46 9/16	
SPANJE bij *Ardoin* £ 85	5	„	12	11 9/16	„	11 11/16	
Dito Dito „ 510	„	„	12¼	11 13/16	„	12 1/16	11 13/16
Dito Onbep. Stukken	„	„	11⅞	11⅜	„		
Dito	3	„	37⅛		„		
Dito Binnenl. 2400 P.	„	„	29½	29 5/16	„	29 7/16	
Coup. *Ardoins*		„	9⅛	8¼	„	8 3/16	
Passive		„	4⅛		„		
Fransche Uitgest.		„	4		„		
PORTUGAL te Londen 5 pCt. nu 4	„		34 13/16	35	„	35⅛	
Dito Dito	4	„	36 5/16	36⅜	„	36 9/16	
RUSL. ... 1798 en 1816	5	„	104¼	104	„		
Dito Dito 1828 en 1829	„	„	104	103½	„		
Cert. bij d°. 1831 en 1833	„	„	94		„		
Dito bij *Hope*	4	„	86⅜	86⅝	„		
Dito bij *Stieglitz en C°.*	„	„	85⅝	85¾	„		
Dito bij id. 5de Serie	4	„		85½	„		
Cert. te Hamburg	5	„			„		
Inschrijving in Assignat.	6	„			„		
Cert. van dito	„	„			„		
POLEN, Aand. à fl. 300	4	„			„		
Dito met Lot à 300		„			„		
AMERIKA, Bank-Actiën		„			„		
FRANKRIJK, Obligatien	3	„	51 5/16	51⅝	„	51¾	
PRUISSEN, Aand. met Lot. R.	50	*f*			„		
OOSTENRIJK, Metalliek	5	pCt.	76⅛	75⅜	„	75⅞	
Dito Nieuwe	2½	„	40¾	40⅝	„		
Dito Nieuwe	5	„	82¼	82	„		
Ween. Bank bij *Goll en C.*	„	„			„		
Dito	4	„			„		
Aand. met Loting fl. 500		*f*			„		
Nieuwe dito „ 250		„			„		
NAPELS, Cert. *Lam. en Bouwer*	5	pCt.			„		
BRAZILIE te Londen 1824	5	„	89½	89⅜	„		
Dito Leening 1843	5	„			„		
PERU	4	„	66¾	67⅜	„	67½	
MEXICO	5	„	27½	27½	„		
GRIEKENLAND	5	„	5⅜		„		
VENEZUELA 6 pCt. nu	2½	„			„		
NEW GRENADA 6 pCt. nu	1½	„	17	16⅝	„		
ECUADOR		„		3 1/16	„		
Coup. Ecuador		*f*			„		
Grieken onb.		„			„		

Peru uitgest. 26¼, ⅛.

In Binnenl. fondsen was de stemming zeer vast bij tamelijk veel handel. 3 pCt. Fransche ongeveer ¼ pCt. beter. In Ardoins was wederom veel handel en bleven na eene neiging tot daling slechts ¼ pCt. lager dan gisteren. 3 pCt. Binnl. en Coupons mede iets minder. Portug. waren meer gevraagd en williger, als ook 4 pCt. Russen. Metall. wederom iets flaauwer. Van Zuid-Amerik. fondsen zijn Per. en Uitgestelde ruim ¼ pCt. in koers verbeterd; de overige soorten nagenoeg zonder verschil.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 10 April. E. van Duin, Philips van Marnix, Batavia. - R. W. Vos, Allersma, Suriname. - F. Busso, Jan Suiseppe, Gallipoli. De laatste aan boord hebbende acht man van het Nederlandsch schoonerschip Johanna, Kapt. Post, - J. G. Olthoff, Jantina, Newcastle. - O. G. Whistler, Alpha, Drammen. - Een kofschip, onder quarantaine, de naam onbekend.

VLIE, 8 April. J. Blad, Gouverneur van Ewijck, (s.) Hamburg. — 9 April. Een brik en een kof, de namen onbekend.

TERSCHELLING, 8 April. H. J. H. Nuss, Paul Fredrik, Fredrikstad.

HELVOET, 10 April. A. Glazener, Kortenaar, Batavia. - F. de Ruijter, Polaris, Nickerie. - R. Weering, Triphena, St. Domingo. - W. C. Kool, Maracaibo, Rio de la Hache, Curaçao en St. Domingo. - R. Mathew, Elisabeth, Shoreham.

UITGEZEILD:

TEXEL, 10 April. J. Jacobs, Audacious, Londen. - J. Haijes, Lord John Russell, (s.) id. - J. Darnell, Echo, Newcastle. - V. Lercke, Söeblomsten, Tonsberg. - M. Moldenhauer, Thetis, Drammen. - J. B. Holst, Nidelveo, Holmstrand.

VLIE, 8 April. A. Jonker, Thos. Ainsworth, Dundee. - L. G. Broguellis, Irman, Newcastle. - R. Agar, Triton, Sunderland. — 9 April. J. Dommering, Gepkelina Lucretia, Dantzig. - A. L. Carsöe, Faedrenesminde, Tonsberg. - J. Endresen, Emanuel, Frederikstad.

TERSCHELLING, 8 April. T. W. de Jong, Mina, Hull.

BRIELLE, 10 April. W. Wintle, Earl of Auckland, (s.) Londen. - R. Stranack, Rhine, (s.) id - H. Cheesman, Attwood, (s.) id. - W. Holdsworth, Camerton, (s.) Hull. - S. Nichols, Sea Gull, (s) id. - J. Leetham, Norfolk, (s.) Goole.

MAASSLUIS, 10 April. K. Noorduin, Hendrik Gijsbert, Yarmouth.

CARGA-LIJSTEN.

AMSTERDAM.

SURINAME, Vos, Allersma 274 v. Suiker, G. C. Bosch Reitz; 11 b. Katoen, Order.

HAVANA, de Jong, Zuiderzee 350 k. Suiker, Luden en van Geuns; 503 k. Suiker, 40 k. Sigaren, 56 f. Honig, W. van Kempen.

BALTIMORE, Beenker, Rebecca 45 v. Tabak, L. Bienfait en Zoon; 800 vaten Koopmanschappen, Kluijtenaar, 1 partij Duigen, van Baggen, Pakker en Dixon; 550 v. Tabak, 223 b Quercitron, Order.

GALLIPOLI, Kraan, Annette Fossina 227 p. Olie, voor Haalem.

LONDEN, Johnsen, Rosebride 370 k. Suiker, B. Kooij Jzn.

ROTTERDAM.

BATAVIA, Giezen, Koning Willem II: 2,160 b. Koffij, 3,908 kranj. Suiker, 882 bl. Tin, 1,105 boss Rotting, N. H. M.

RIO DE LA HACHE en PORTO PLATA, Kool, Maracaïbo: 668 cer. Domingo Tabak, H. van Rijckevorsel en T. en J. van Stolk; 100 ton Nicaragua-hout, 192 st. Huiden, 15 ton Dividivi, 1 partij Hoorns, H van Rijckevorsel.

CHARLESTON, Urquhart, Lorena: 1,500 b Katoen, 489/1, 21/2 tiersj. Rijst, 1 partij Duigen, Gebr. Nottebohm.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 11 April, in lading naar:

Keulen	J. H Demmer, Cölln N°. 25.
„	H, Huttner, Koophandel en Maasv.
Maintz	F. Boumans, Jonge Pauline.
Weesel	B. Brinkamp, Twee Gebroeders.
Manheim	W. Bouwmeester, Carolina.
Straatsburg.	F. W. Timmerman, Frankfort N°. 21.
Duisburg	C. Scholten, Hoffnung.
Ludwighaven	J. Hekstein, Ludwighaven N°. 10.
Dusseldorp, en *Neus*	J. Hespe, Niederrein N°. 8.
Frankfort en *Coblentz.*	W. J. Krone, Frankfort N°. 24.
Maastricht	B. van Mulicom, de Stad Maastricht.
's Hertogenbosch en *Maastricht*	H. van Eyten Lz., de Vier Gebroeders, Sluit 13 April.

AMSTERDAM, 10 April vertrokken naar:

Keulen	C. Haasters Kolln N°. 22.

KEULEN, 9 April in lading naar:

Rotterdam	Kapt. Stempel Köln N°. 31.
Amsterdam	„ Baumann „ „ 14.
Dordrecht	„ Breijnks „ „ 21.

Rijnhoogte ARNHEM 10 April 3 el 7 duim.
KEULEN 10 „ 11 voet. 5½ „

INGEZONDEN STUKKEN.

Met de door den Boekhandelaar M. H. Binger aangekondigde *Prachtuitgave van Vondels Dichtwerken* zal eerlang een aanvang worden gemaakt. De ondergeteekende wenscht den tekst des Dichters zoo zuiver mogelijk terug te geven, en tevens de daarby te voegen verklaring en aanteekeningen zoo volledig mogelijk te maken. Hij richt daarom bij dezen een bescheidene uitnodiging tot allen, die in het bezit mochten zijn van oude en min bekende uitgaven van een of meer van *Vondels* werken, van handschriften des Dichters, van historische of kritische beschouwingen van zijne voortbrengselen of van eenige andere stukken, van welken aart ook, Vondel betreffende, om die, voor eenigen tijd, hem, tegen behoorlijk bewijs van ontfangst, ten gebruike te willen afstaan, en die in dat geval te doen toekomen aan het adres van bovengenoemden Boekhandelaar, te Amsterdam, op de Heerengracht over 't Park.

J. VAN LENNEP.

ADVERTENTIEN.

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.